

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 55 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Dernæst foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ægtevielse i de sønderjydske Landsdele.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 484).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Tekst og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Tekst (se Tillæg A. Sp. 6551) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 44 af 31. Marts 1891 om Anlæg af en Frihavn ved København samt om Nedsættelse af Havneafgiften til Københavns Havn m. v.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 486).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets § 1—3 (se Tillæg A. Sp. 6555) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Sluttelig foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Reglerne om Amtskommunernes Skatteudskrivning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6257; Forelæggelsen findes i Tidenden Sp. 307).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Det Lovforslag om Ændringer i Reglerne om Amtskommunernes Skatteudskrivning, som det konservative Folkeparti her har forelagt, er jo for saa vidt en gammel Kending, som det i sine Principper slutter sig nøje til det Forslag, den tidligere Regering fremsatte i Samlingen 1928—29. Jeg skal derfor ikke gennemgaa Enkeltheder i det, men blot bringe i Erindring, at det Forslag, der blev fremsat i 1928—29 af den daværende Indenrigsminister, gik ud paa at fastslaa, at den amtskommunale Grundskyld ikke maatte overstige 4 pro mille, og at Resten skulde lignedes paa Kommunerne. I Forslaget her er Promillen sat til 2,7. I det i Folketinget fremsatte Lovforslag fastsloges det endvidere, at af det Beløb, der herefter lignedes paa Sognekommunerne, maatte højst en Trediedel lignedes paa fast Ejendom. Her er Brøkdelen sat til en Fjerdedel. Endelig fastslaaes det her til Forskel fra Forslaget i 1928—29, at hvis det Beløb, der efter de anførte Regler skal lignedes paa Sognekommunerne, udgør mindre end det paagældende Amts Udgifter til Medicinalvæsen, skal dog samtlige disse Medicinaludgifter lægges paa Kommunerne.

Naar man skal vurdere dette Lovforslag paa rette Maade, er der forskellige Forhold, som jeg tror, det vil være særdeles frugtbart at fremdrage til Belysning af det. For det første er der efter min Mening Grund til at fremhæve, at der ikke her er Tale om nogen Skattelettelse for Befolkningen som Helhed. Befolkningens samlede Skatteydelse bliver, selv om Forslaget vedtages, den samme, der foreslaas blot en Skatteomlægning, gaaende ud paa at skabe Skattelettelse for en Del af Befolkningen og at øge Skattebyrden for en anden Del.

For det andet mener jeg, der er Grund til at fremhæve, at dette Forslag betegner et stærkt Indgreb i Amternes Frihed til at bestemme Ligningsgrundlaget. Som det er alle ærede Medlemmer bekendt, har Amterne efter den nugældende Lov Frihed til at udskrive alle deres Skatter paa fast Ejendom, medens de kan lignedes indtil en Trediedel paa Sognekommunerne. Forslaget gaar ikke ud paa at udvide Amternes Adgang til at lignedes paa Sognekommunerne, men *tvinger* dem til at lignedes alt ud over en vis Grænse paa dem. I Øjeblikket vil det, saa vidt jeg kan se, betyde, at Amterne tvinges til at lægge ca. 55 pCt. af Amternes Skatteudskrivning paa Sognekommunerne. Jeg tror, vi her er ved et Punkt, hvor man med Sikkerhed kan sige,